Lyssna

Midsommar på öde ö i tält!

Midsommar 2023 kommer nog att gå till ”historieböckerna” som mycket händelserika och fina dagar i alla fall i vår ”familjehistoria”. Ja, när Pianisten och Hopptimisten tog båten ut på en öde ö med allt sitt pick och pack och ett tält.

Text: Marie Hav Lundkvist & Sven-Erik Lundkvist
Foto: Privat

Vi hade länge talat om att ta en ö-tur och sova över i tält när det var en varm och fin sommardag. Nu blev det så att dom flesta omkring oss hade Midsommarplaner så vi skulle vara ensamma denna Midsommar och då tittade vi på varandra och sa: ”Nu tar vi vår efterlängtade ö-tur” - och så blev det.

När vi stod på bryggan och skulle packa in våra grejer i båten undrade nog dom som gick förbi oss om vi skulle på en jorden-runt-tur. Vi visste ju att det behövdes en del hjälpmedel,mat, sovtäcken, tält, badkläder, varma kläder, sovunderlag, specialstol och Maries ”ben” mm. Ja, en rullstolsburen person som skall övernatta på en öde ö behöver lite mer utrustning än vanligt. För att säga det snällt – båten blev mycket framtung.

Vi var glada för att jag, Marie, blev transporterad först in i båten till min specialstol med nackstöd annars hade jag inte kommit med i båten då packningen spärrade all framkomlighet.

Men vi var glada och nyfikna inför vår spännande tur. Solen värmde och havet var blått och fint och vi sög in havsluften och körde tryggt och fint ut mot vårt spännande mål. Vi körde förbi några öar med sälar och vi försökte att ta några bilder, men dom gled ned i vattnet och simmade runt vår båt och deras huvuden dök upp omkring båten. Vi var inte ensamma, allt liv och all natur omfamnade oss i en trygg känsla.

Vi hittade vår ö där det var lä och lätt att gå i land. Vår båt är en mjuk ribb-båt som vi kan glida in på tången med, så att det blir lätt att komma i land. Sven-Erik (Pianisten) fick oväntad kraft att få alla våra saker ut på berget och till dit vår

övernattningsplats skulle vara.

Men så var det detta med att få upp tältet på ett bergigt underlag. Vi hade tänkt ut att om vi la stenar på varje tältsida och snurrade tältlinan runt stenen skulle vi kunna få tältet att stå stadigt. Hade det varit ett kamerateam med oss skulle nog denna tältuppsättningsövningen bli en viral film med många besökare och kanske vinna pris som den bästa komiska filmen i år. Vi skrattade så vi nästan kissade på oss då tältet fladdrade och stenarna inte ville ligga där vi hade tänkt. Men tältet kom upp till slut.

In med sovunderlag och sovtäcken, men vi upptäckte att på den ena sidan, där jag skulle ligga, gick berget rakt ner. ”Ja, men då sover jag i min fina solstol så det går bra” - lösningen klar.

Nu skulle vi komma i gång med vårt Midsommarfirande. Vi satt i var sin stol och bara tog några minuter att kolla in allt vackert omkring oss. Måsarnas kör och skvalpet från havet som kluckade mot bergskanten. Ja, också blommor som växte i sprickorna i berget i många vackra färger. Kunde vi ha det bättre. Vi njöt. Fram med maten från kylbagen och vi hade kanske inte något vanligt midsommarbord där ute på ön, men bra nog för oss två på denna upplevelserika ö-tur. Vi måste ju nämna att midsommarstången var med - ja, i miniatyr självklart.

Midsommarnatten närmade sig och nattens tältinstallation var på gång. Jag i min solstol som är en specialstol med möjlighet att både ligga och sitta med stöd och Sven-Erik liggandes bredvid mig på ett sovunderlag och lite extra kuddar. Det blev både trångt och varmt i detta lilla tält och Sven-Erik hade det nog lite för trångt där han låg glad som vanligt.

Dragkedjan i tältet fick var öppen så vi kunde få in lite frisk luft, men också fantastisk utsikt.

Vi tittade på varandra och kände oss stolta. Vi har klarat det - vi två – Pianisten och Hopptimisten på ö-tur. Sven-Erik tog en tur ut för att ”bevattna” och tillbaka kom han med en liten liten bukett med sommarblommor till mig. Midsommarafton fulländad.

Vi vaknade tidigt på midsommardagen och halva sovtäcket låg utanför tältet och var nära att hamna i vattnet. Lite mossa från berget skavde på våra kläder och vi var glada för att vi inte hade någon spegel. Till och med måsarna skrämde vi nog bort där vi hasade oss ut från vårt lilla tält. Det var lite morgondimma och vi kände oss lite ofräscha där vi satt på berget efter en tältnatt. Men solen dök snabbt fram och ett bad i havet kändes både nödvändigt och härligt.

Nu är det så att bada i havet för mig är inte som ett vanligt dopp. Jag behöver alla möjliga flythjälpmedel och stöd och det kan ta lite tid att få på allt detta, men vi gjorde det och jag låg i vattnet vid bergskanten på den mjuka tången. Jag är inte rädd för att bli nypt av några krabbor då jag är van att bada i havet men med den utrustningen så klarar ingen krabba att komma igenom och nypa mig. Bada i saltvatten är ju så härligt och vi badad båda två och ”koste oss” som det heter på norska.

Det närmade sig avresa tillbaka till civilisationen. Allt kom in i båten och avresan gick bra.

Vi tog en extra runda med båten innan vi körde tillbaka till vår brygga. Vi ville liksom inte att denna upplevelse skulle vara slut. Det krävdes mycket planering, mod och mycket organisation att tordas ta denna midsommar ö-tur, men vi är glada för att vi ansträngde oss och gjorde det. På något sätt så kändes det som vi fick lite extra hjälp att klara detta. Det är vi så tacksamma för.

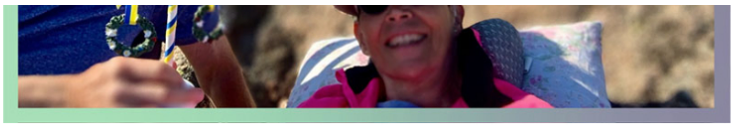

Vid pennan,
Ett tacksamt par
/Pianisten och Hopptimisten

Vill du ha koll på nya artiklar? Prenumerera på VIVIDAfeeden här!

(•) Prenumerera ( ) Avsluta prenumeration

Din e-postadress

Dela: